

חנה בדולח

כולרו של רוול

היא עמדה זהובת שער
לפני שנולדה,
קטנטנה עם שמלה אדמה
ונקדות לבנות,
אחזה ביד בני המתבונן בה
מנקדת גבהו שולח אלי
מבט זריז גאוה נסתרת,
פתאום נתקה ממנו והחלה
לרקד לפי המנגינה.
הסתחררה שמלתה האדמה
הנקדות הלבנות התפוררו
התלתלים הפכו לזהב
שמש צוחק מתוק,
בקצב הכולרו של רול,
הרד הספון בגופה
בעדנה, עוטה אותי,
ואת כל היפי הזה
אספתי אל תוכי
בעינים עצומות,
עד סיום המנגינה.

הטלפון מחדר הלידה

אמא! היא נולדה
היא בחיקי
בתודעת מתיקות קשה להשגה
קטנטנת.

דמע חונק קולו
פולט חוט משי דקיק
נפרם מפקעת חתומה
בתא מרפד,
נחבא בין החסד העדין
של האהבה.

אמא! היא נולדה
משקלה 3.380, אור צפון
בעיניה העצומות,
דמעות שוטפות פני
כמו נובעות ממעין
מפכה שמחה.

אמא! אני אב!

חנה בדולח

אולטרסאונד

הראש נראה כברור
מערפל בברק אור
מגופו של בני
ספון ברחם אמו
בחסדו הנוזל, שט
בעצמאות שברירית
שקולה למסתורין
באדנה תת קרקעית
נוגעת בי ברצוד
אשר מפעפע
בשמחת הבטחה מבקרת
הנכד שלי.

פנינה

לגליה שלי

ראשה צמוד לצוארי
כמו גוזל
נשימתה כזרזיפים זכים
מנטפים טהר,
גופה בכפותי החופנות אותה
כממלכה סגורה בין ההרים.
ואני היושבת בחוץ
וצופה למרחבי האוקיינוס
למרחק האל נודע
תוהה לעתידה.
מטילת בהנאה לאחר שפל הים
הנסוג לאי, מוצאת
אוצרות בקרקעיתו הנחשפת,
שם זהרה פנינה
הרמתי אותה נפעמת
בזהירות רבה.

ראובן דותן

שלוש שתיקות

1. הצפור שתקה
לילה הגיח אל תוך תהום האשמה
שתקה הצפור
כי לילה.
2. הנערה שתקה
אין יותר טוב משתיקה
כשאין כבר מה לומר לו
והלכה.
3. שתק הגבר
אחוז בקוריו
נתון לגופו
כאב צורב
נח בגופו.

